

Maade, den ærede Landstingsmand, han nævnede, tænkte paa, naar han talte om, at Brugsforeningerne havde deres egen Maade at gøre op paa. For nu kan det ærede Medlem blive ved at sige og gentage det saa ofte, han vil, at Regnskaber kun kunne gøres op paa een Maade; det er hen i Vejret. De kunne gøres op paa mange Maader, men det, det kommer an paa, er, at et Regnskab gøres rigtigt op, og at Bilagene ligge rede, specificerede og nummererede, saaledes at enhver kan tage det op og se det efter.

Paa dette Tidspunkt skal jeg ikke udtale mig videre. Jeg skal kun sige, at jeg i al Almindelighed er en Tilhænger af stærkt gennemført Regnskab. Jeg ønsker, at vort Folk i det hele taget var videre udviklet i Retning af at føre Regnskab, end det er, og jeg har været med til at arbejde for det paa Landbrugets Omraade i flere Aar paa de jydsk landbodelegeres Aarsmøde i Aarhus. Jeg er ogsaa tilbøjelig til at ønske, at det samme maa ske for Beværtneringens og Haandværkets Vedkommende, men jeg er fuldstændig klar over, at jeg vil slutte mig til det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff) i Kravet om, at der bør ske Lempelser, for ellers vil det ærede Medlem fra Sorø (Poul Christensen), tror jeg det er, faa Ret i sine Bemærkninger. Navnlig se vi ogsaa den Vanskelighed, der ligger i, at de, der drive Forretning alene med deres Families Hjælp, skulle være fritagne for Bogføring. Det kan jo være saadan, at paa Landet kan en Mand med en 3—4 Sønner som Svende drive en stor og omfattende Snedkerforretning, og han skal altsaa være fritagen, medens en anden, der kun har en enkelt Svend, skal falde ind under disse Lovbestemmelser. Det, jeg ønsker, er, at vi mere og mere kunde faa Øjnene aabne, og jeg ønsker ogsaa, som Ministeren sagde i sit Indledningsforedrag, at højne Forholdene mere og mere, men jeg ønsker, at det skal ske paa en lempelig Maade, saaledes at ikke de Interesser, der allerede bestaa, skulle lide derunder. Men jeg mener, at trods alle Tvangsbestemmelser ville vi muligvis kunne faa at se, at Regnskabsførelsen ikke bliver bedre, end den var i Forvejen, idet de Kalamiteter, vi nu høre om, i mange Tilfælde mere ere Udslag af Bedragerilyster end af Ukyndighed i Bogføring.

Birch: Under Udførelsen af mit Hverv som Ordfører for mit Parti har det været

og vil det fremdeles være min Opgave at vise, hvor lidt Loven i Virkeligheden forlanger af den enkelte. Af den Grund kan jeg ikke uden videre tage imod den Tilslutning, jeg mødte fra det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin), idet han tog mig til Indtægt for den Anskuelse, at et Bogholderi kun kunde føres paa een Maade. Tværtimod, jeg har sagt, at et Bogholderi skal indeholde Klarhed og Sandhed, men for øvrigt mener jeg, at det kan føres paa højst forskellig Maade. Jeg gaar ud fra, at hvis en Mand f. Eks. køber sig en Klædning i Magasin du Nord, vil man rimeligvis se denne Post vandre gennem Kladde, Memorial, Journal, Ris-kontro til Hovedbogen, men noget saadant forlanger Loven slet ikke. Jeg er overbevist om, at hvis en Landsbyskrædder sælger en lignende Klædning, vil den Post, der forlanges af Loven, kun være, at han indfører i sin Bog f. Eks.: „Mejerist Petersen: En Klædning — 40 Kr.“ Det maa enhver kunne finde ud af. Jeg kan ikke se, det er for meget forlangt. Det nye er kun, at det skal føres ind i en autoriseret Bog, der er pagineret og gennemdragen med en Lidse. Enhver fornuftig Mand fører dog vel Regnskab, selv om det blot er i en Lommebog. Det, der forlanges her, er kun, at denne Notering nu skal foretages i en autoriseret Bog. Det er alt, hvad Loven kræver paa dette Omraade, og det bør kunne gennemføres. Naar jeg nævner det igen, er det, fordi jeg mener, at det, der giver det foreliggende Lovforslag sin Berettigelse, er dette, at det forlanger saa lidt af den enkelte, og at man derfor har Lov til at tage alle dem med, som ere tagne med i Lovforslaget.

Ministeren for Handel og Søfart (Muus): Blandt de Bemærkninger, der ere fremkomne i Anledning af det foreliggende Lovforslag, har der baade været Angreb mod og Forsvar for Berettigelsen af, at en Mand, der kun arbejder med sin Hustru og sine Børns Hjælp, kommer udenfor Loven. Det kan jo ikke nægtes, at naar man skal forelægge et Lovforslag som dette, maa man søge en vis Begrænsning, idet der naturligvis kan være Omraader, hvor det kan være generende for adskillige Folk at skulle føre Bog, og Begrænsningen falder da ganske naturligt, saaledes som den findes her i Lovens Bestemmelser, idet man lader dem, der arbejde med deres egen Kones og Børns Hjælp, være udenfor Loven, saaledes at de